

DA



DEN
EUROPÆISKE
REVISIONSRET

2020

Beretningen om performance - kort fortalt

Introduktion til Den Europæiske Revisionsrets beretning om
EU-budgettets performance - status ved udgangen af 2020

DEN EUROPÆISKE REVISIONSRET
12, rue Alcide De Gasperi
1615 Luxembourg
LUXEMBOURG

Tlf. +352 4398-1
Kontakt: eca.europa.eu/da/Pages/ContactForm.aspx
Websted: eca.europa.eu
Twitter: @EJAuditors

Yderligere oplysninger om EU fås på internet via Europaserveren (<http://europa.eu>).

Luxembourg: Den Europæiske Unions Publikationskontor, 2021

PDF	ISBN 978-92-847-7230-8	ISSN 2600-1292	doi:10.2865/387681	QJ-AK-21-002-DA-N
HTML	ISBN 978-92-847-7268-1	ISSN 2600-1292	doi:10.2865/03907	QJ-AK-21-002-DA-Q

DA

2020

Beretningen om

performance - kort fortalt

Introduktion til Revisionsrettens beretning om
EU-budgettets performance - status ved
udgangen af 2020

Indhold

Hvad vi reviderede og analyserede	3
Formål	3
Omfang	3
Kapitel 1 - Performanceramme	6
Hvad vi analyserede	6
Hvad vi konstaterede	7
Hvad vi anbefaler	9
Kapitel 2 - Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse	10
Hvad vi analyserede	10
Hvad vi konstaterede	11
Kapitel 3 - Økonomisk, social og territorial samhørighed	13
Hvad vi analyserede	13
Hvad vi konstaterede	14
Kapitel 4 - Naturressourcer	16
Hvad vi analyserede	16
Hvad vi konstaterede	16
Kapitel 5 - Sikkerhed og medborgerskab	19
Hvad vi analyserede	19
Hvad vi konstaterede	20
Kapitel 6 - Et globalt Europa	22
Hvad vi analyserede	22
Hvad vi konstaterede	23
Kapitel 7 - Opfølgning på anbefalinger	25
Hvad vi analyserede	25
Hvad vi konstaterede	25

Hvad vi reviderede og analyserede

Formål

Denne beretning er den ene af de to dele, der udgør vores årsberetning for regnskabsåret 2020. Den omhandler performance for EU-budgettets udgiftsprogrammer ved udgangen af 2020. Den anden del vedrører rigtigheden af EU's regnskab og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed.

Opdelingen af vores årsberetning i disse to dele er et toårigt pilotprojekt, der blev indledt med årsberetningen for regnskabsåret 2019. Hovedårsagen til at gennemføre projektet var, at vi i vores årlige rapportering ønskede at lægge større vægt på de resultater, der opnås med EU-budgettet. Derudover satte opdelingen af årsberetningen os i stand til at tage hensyn til den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport, som er Kommissionens vigtigste overordnede performancerapport om EU-budgettet. Eftersom den lovbestemte frist for dens vedtagelse er i slutningen af juni i år n+1, var vi før i tiden ikke i stand til at behandle den i vores årsberetning, som normalt offentliggøres i begyndelsen af oktober.

Omfang

Vores beretning er inddelt i syv kapitler:

Sidste år undersøgte vi i kapitel 1 et specifikt aspekt af performancerammen. I år undersøgte vi, om og i givet fald hvordan Kommissionen og EU-lovgiverne har benyttet erfaringerne fra de foregående flerårige finansielle rammer (FFR'er) (f.eks. fra evalueringer, konsekvensanalyser og revisioner) til at forbedre udgiftsprogrammernes udformning og performance i perioden 2021-2027.

I kapitel 2-6 analyserede vi de opnåede resultater gennem en stikprøve af EU-programmer under fem udgiftsområder i FFR for 2014-2020. Vores hensigt var at fastslå, hvor mange performanceoplysninger der foreligger, og på baggrund af disse vurdere, hvor god udgiftsprogrammernes performance har været.

I kapitel 7 analyserede vi, i hvilket omfang anbefalingerne i vores særberetninger fra 2017 er blevet gennemført af de reviderede enheder.

Tabel 1 viser en oversigt over de fem udvalgte udgiftsprogrammer, vi dækker i kapitel 2-6 i dette års beretning (svarende til 19 % af alle betalinger foretaget indtil udgangen af 2020), samt de otte programmer, vi dækkede i beretningen fra sidste år (som tegnede sig for 74 % af de samlede betalinger ved udgangen af 2019).

Tabel 1 - Udgiftsprogrammer udvalgt til beretningerne for 2019 og 2020

Kapitel	FFR-udgifts-område	Antal programmer	Udvalgte udgiftsprogrammer Beretningen for 2019	Udvalgte udgiftsprogrammer Beretningen for 2020
2	1a: Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse	23	Horisont 2020 Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFSI)	Erasmus+
3	1b: Økonomisk, social og territorial samhørighed	4	Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) Samhørighedsfonden	Den Europæiske Socialfond (ESF)
4	2: Bæredygtig vækst: naturressourcer	5	Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL)	Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF)
5	3: Sikkerhed og medborgerskab	11	Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden (AMIF)	Fonden for Intern Sikkerhed - grænser og visa (fonds-instrumentet)

Kapitel	FFR-udgifts- område	Antal programmer	Udvalgte udgifts- programmer Beretningen for 2019	Udvalgte udgifts- programmer Beretningen for 2020
6	4: Et globalt Europa	15	Instrumentet til finansiering af udviklings- samarbejde (DCI) Det Europæiske Naboskabs- instrument (ENI)	Instrumentet til førtiltrædelses- bistand (IPA II)
Procentdel af alle foretagne betalinger			74 % ved udgangen af 2019	19 % ved udgangen af 2020

Kilde: Revisionsretten, baseret på data fra Kommissionen.

Vi baserede vores vurdering på Kommissionens performanceoplysninger (bl.a. fra den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport for 2020, de relevante programerklæringer til budgetforslaget for 2022, de årlige aktivitetsrapporter for 2020, evalueringer mv.). Vi kontrollerede, om disse oplysninger var troværdige og stemte overens med vores egne revisionsresultater, men reviderede ikke deres pålidelighed. Vi supplerede Kommissionens oplysninger med nylige resultater fra vores revisions- og analysearbejde.

Hvert enkelt EU-udgiftsprogram indeholder et antal mål, der er enten generelle (normalt bredere og mere strategiske) eller specifikke (normalt snævrere og mere operationelle). Vi undersøgte udgiftsprogramernes performance i forhold til et udvalg af disse mål. Vi dækkede alle de generelle mål, hvis sådanne fandtes, og et udvalg af specifikke mål, der blev valgt på baggrund af deres væsentlighed og deres forbindelse til et generelt mål og til EU's mål på højere plan.

Som led i vores performancevurdering analyserede vi oplysningerne fra de performanceindikatorer, som Kommissionen havde fremlagt. Vores vurdering af, om en bestemt indikator er "på rette vej", bygger navnlig på vores analyse af sandsynligheden for, at en bestemt indikator når sit mål planmæssigt. Vores vurdering tager ikke hensyn til, hvor relevant indikatoren er for programmets mål og foranstaltninger, eller om det mål, der er fastsat for indikatoren, er tilstrækkelig ambitiøst. Indikatorerne i sig selv afspejler ikke nødvendigvis, at programmets mål er blevet opfyldt.



Kapitel 1 - Performanceramme

Hvad vi analyserede

EU gennemfører sine udgiftsprogrammer i syvårige cyklusser, også kaldet FFR-perioder. I de seneste år har der været intensive forberedelser af den nuværende FFR, som begyndte i 2021 og løber frem til 2027.

EU har udviklet principper, som skal bidrage til at sikre, at dets lovgivning (herunder FFR) er af høj kvalitet. Disse principper er navnlig fastsat i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning indgået mellem Parlamentet, Rådet og Kommissionen og i Kommissionens retningslinjer og værktøjskasse for bedre regulering (som indeholder vejledning, tips og bedste praksis). I begge dokumenter anerkendes det, at lovgivningens kvalitet - som, når det gælder FFR, påvirker udgiftsprogrammernes udformning og fremtidige performance - afhænger af enkelte centrale elementer såsom brug af evalueringer og konsekvensanalyser.

I dette kapitel undersøgte vi, om og i givet fald hvordan Kommissionen samt Parlamentet og Rådet har benyttet erfaringerne fra de foregående FFR-perioder (f.eks. fra evalueringer og konsekvensanalyser) til at forbedre udgiftsprogrammernes udformning og performance i perioden 2021-2027.

Dette gjorde vi på grundlag af seks lovgivningsforslag vedrørende fem udgiftsprogrammer, der er oprettet til perioden 2021-2027. Disse fem programmer tegner sig for ca. 60 % af periodens samlede budget. Vi dækkede også selve FFR-forordningen.

De vigtigste kriterier for vores udvælgelse var finansiel væsentlighed, og at vi havde afgivet udtalelser om Kommissionens lovgivningsforslag om disse programmer.

Hvad vi konstaterede

Tilgangen med bedre regulering hjælper Kommissionen med at identificere indhøstede erfaringer fra tidligere gennemførelse af politikker og programmer og bruge dem til at forbedre de fremtidige resultater

Vi konstaterede følgende:

- Kommissionen havde for det meste overholdt princippet om "evaluering først" i de lovgivningsprocedurer, vi undersøgte, hvilket betød, at der for det meste var indhøstet erfaringer fra evalueringer af tidligere EU-foranstaltninger, og at disse erfaringer indgik i konsekvensanalysearbejdet fra begyndelsen. Det betød også, at der forelå relevant dokumentation, der kunne understøtte udarbejdelsen af nye initiativer. Kommissionen havde imidlertid ikke foretaget en konsekvensanalyse af forslaget til forordningen om fælles bestemmelser, som indeholder vigtige performancerelaterede bestemmelser om EFRU, Samhørighedsfonden og seks andre programmer. Desuden forelå der for pakken af lovgivningsforslag om den fælles landbrugspolitik - på det tidspunkt, hvor konsekvensanalysen blev udarbejdet - ikke et omfattende sæt af nylige evalueringer, der dækkede alle vigtige aspekter af den fælles landbrugspolitik.
- Offentliggørelse af evalueringer og konsekvensanalyser giver en vigtig mulighed for at samarbejde med interessenter og den brede offentlighed, og formidling af evalueringsresultater er en forudsætning for en aktiv drøftelse. Konsekvensanalyser og evalueringer og de tilhørende undersøgelser offentliggøres, men der er ikke noget fælles adgangspunkt til dem alle.
- De indhøstede erfaringer var generelt klart identificeret i de evalueringer, vi undersøgte. Men Kommissionen identificerede imidlertid ikke klart de relaterede relevante opfølgende foranstaltninger i de forvaltningsplaner, den offentliggjorde.
- Konsekvensanalyser bør sammenligne politiske løsningsmodeller ud fra deres økonomiske, sociale og miljømæssige virkninger, og alle relevante virkninger skal vurderes kvalitativt og, hvor det er muligt, kvantitativt. I de konsekvensanalyser, vi undersøgte, blev der foreslået en række løsningsmodeller for udformningen af de pågældende udgiftsprogrammer, men de indeholdt kun få kvantificerede oplysninger, der kunne gøre det lettere at sammenligne de foreslåede løsningsmodeller.

- Udvalget for Forskriftskontrol, som Kommissionen nedsatte i 2016 for at vurdere kvaliteten af alle konsekvensanalyser og større evalueringer, inden den fremsætter lovgivningsforslag, udfører et betydeligt arbejde. Det gennemgår alle konsekvensanalyser og et udvalg af evalueringer og bidrager konkret til at forbedre deres kvalitet.

Kommissionen udarbejdede sine lovgivningsforslag under hensyntagen til de indhøstede erfaringer

Vi konstaterede, at Kommissionen i de syv lovgivningsforslag, vi undersøgte, generelt havde taget hensyn til de indhøstede erfaringer fra de relevante evalueringer og revisioner, om end ikke altid fuldt ud og i nogle tilfælde kun i begrænset omfang. Et eksempel på, at Kommissionens lovgivningsforslag kun i begrænset omfang afspejlede de indhøstede erfaringer, drejede sig om måling af den fælles landbrugspolitik bidrag til klimaindsatsen. Vi konstaterede, at en mere realistisk metode til vurdering af det bidrag, som de direkte betalinger til landbrugere yder til klimaindsatsen, ville være kun at tage hensyn til støtte til arealer, hvor landbrugere rent faktisk anvender metoder til modvirkning af klimaændringer.

Ændringerne til udkastet til FFR-lovgivningen blev delvis understøttet af Kommissionens konsekvensanalyser, men Parlamentet og Rådet har ikke udarbejdet yderligere analyser

Vi konstaterede følgende:

- En vigtig faktor, som påvirker FFR-udgiftsprogrammernes performance, er deres rettidige gennemførelse. Vedtagelsen af lovgivningen om FFR for 2021-2027 tog længere tid end for den foregående periode (over tre år i stedet for 2,5 år - og processen er stadig i gang for den fælles landbrugspolitik), hvilket forsinker iværksættelsen af de nye udgiftsprogrammer. Dette skyldtes delvis covid-19-pandemien.
- Parlamentet og Rådet havde indført en lang række ændringer til de af Kommissionens lovgivningsforslag, som vi undersøgte. Vi konstaterede, at nogle af disse ændringer var vigtige med hensyn til programmernes performance. De fleste af ændringerne kan knyttes til de erfaringer, der er gjort via evalueringer eller konsekvensanalyser. Både Parlamentet og Rådet besluttede ikke at gøre brug af den mulighed, der er fastsat i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning, om at gennemføre deres egne konsekvensanalyser.

Hvad vi anbefaler

Vi anbefaler, at Kommissionen:

- i forbindelse med forberedelsen af den næste FFR sørger for, at konsekvensanalyser undersøger centrale indholdsmæssige aspekter af lovgivning, der dækker flere programmer (som f.eks. forordningen om fælles bestemmelser), og planlægger sine evalueringer for alle udgiftsprogrammer, herunder evalueringer, der dækker specifikke tematiske aspekter af sådanne programmer, således at resultaterne kan anvendes i de relevante konsekvensanalyser
- fortsætter og gennemfører sine planer om at oprette et brugervenligt adgangspunkt for alle konsekvensanalyser, evalueringer og understøttende undersøgelser
- klart identificerer relevante opfølgende foranstaltninger efter evalueringer ved at præsentere dem i sine årlige forvaltningsplaner eller i andre offentligt tilgængelige dokumenter af tilsvarende status
- medtager flere kvantitative oplysninger, især cost-benefit-analyser og omkostningseffektivitetsanalyser, når den foreslår løsningsmodeller i konsekvensanalyser.



Kapitel 2 - Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse

Hvad vi analyserede

FFR-underudgiftsområdet "Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse" finansierer **23 programmer**, der sigter mod at fremme et inklusivt samfund, stimulere vækst, styrke forskning, udvikling og innovation og skabe beskæftigelse i EU. De planlagte udgifter under dette underudgiftsområde i FFR for 2014-2020 udgør 142 milliarder euro, hvoraf 104,6 milliarder euro var udbetalt ved udgangen af 2020.

Til dette års beretning udvalgte vi **Erasmus+**, som er EU's program for uddannelse, ungdom og idræt. Sammen med de programmer, der blev udvalgt sidste år (Horisont 2020 og EFSI), tegnede det sig ved udgangen af 2020 for mere end 70 % af alle betalinger under dette FFR-underudgiftsområde.

Erasmus+ har:

ét generelt mål, som vi dækkede. Dette mål bidrager til en række mål på højt plan, herunder Europa 2020-strategien og strategirammen for det europæiske samarbejde på uddannelsesområdet

13 specifikke mål, hvoraf vi dækkede de fire, der tildeles mest finansiering:

- uddannelse - mobilitet
- uddannelse - samarbejde
- uddannelse - optræden udadtil
- ungdom - mobilitet.

Vi analyserede oplysningerne fra de performanceindikatorer, som måler opfyldelsen af og fremskridtene hen imod ovennævnte mål, og som Kommissionen rapporterer om i Erasmus+-[programerklæringen](#)¹. På grundlag af de relevante foreliggende performanceoplysninger vurderede vi, hvor god performance Erasmus+ havde haft, og

¹ Programerklæringerne til budgetforslaget for 2022.

kontrollerede, om disse oplysninger var troværdige og stemte overens med vores egne revisionsresultater i nylige revisioner² og i en analyse³.

Hvad vi konstaterede

Samlet set er Erasmus+ et populært program, der navnlig er til gavn for de enkelte deltagere. Vores vurdering af fremskridtene for indikatorerne under programmets **generelle mål** svarer stort set til Kommissionens og viser, at indikatorerne er på rette vej til at nå deres mål. Effektiviteten af programmet er blevet styrket af, at det er enklere end de tidligere programmer. Det samler navnlig de tidligere programmer under én paraply, hvilket gør programmets struktur enklere og sikrer større sammenhæng. Der kan dog stadig opnås forbedringer, f.eks. ved at reducere antallet af IT-værktøjer, gøre programvejledningen lettere at forstå, forenkle ansøgningsproceduren og tage hensyn til ligestilling mellem kønnene både i programmerings- og rapporteringsfasen.

Erasmus+ værdsættes af både offentligheden og interessenterne. At programmet er overtegnet, vidner om dets popularitet, men et negativt aspekt er, at det ikke er alle forslag, der kan finansieres.

Det første specifikke mål, vi analyserede, vedrører **fremme af mobilitet på uddannelsesområdet** gennem finansiering af mobilitet for studerende, praktikanter og personale. Dette specifikke mål modtog den største finansieringstildeling (1 630,7 millioner euro i 2020 eller 54,1 % af programmets samlede budget). Interessen for denne type mobilitet er steget med 10 % om året, siden Erasmus+ blev lanceret i 2014. De restriktioner vedrørende rejser og fysiske uddannelsesaktiviteter, der blev indført som reaktion på covid-19-pandemien, førte dog til et markant fald i mobilitetsaktiviteterne i 2020 (en reduktion på ca. 60 % eller 500 000 færre individuelle mobilitetsaktiviteter). Dette forklarer også, hvorfor indikatoren for studerende og praktikanter på videregående uddannelser mangler at opfylde sit deltagelsesmål med en lille margen. Den mobilitet, der støttes af programmet, giver mange former for merværdi ud over dem, der er tilsigtet i Erasmus+-forordningen (f.eks. fremme af flersprogethed eller et system af chartre, der styrker institutionernes omdømme).

² Særberetning nr. 22/2018 og nr. 10/2021.

³ Analyse nr. 3/2021.

Det andet specifikke mål - om **samarbejde på uddannelsesområdet mellem modtagerorganisationer** - tager sigte på at skabe innovative praksis på lokalt, regionalt, nationalt eller europæisk plan. Der er tale om et væsentligt specifikt mål i budgetmæssig forstand, idet tildelingen for 2020 var på 782,4 millioner euro. Modtagerorganisationerne anser dette mål for yderst vigtigt, så der er stærk konkurrence om finansieringen, men lande og institutioner med større erfaring og midler har en fordel og har større chance for at tiltrække finansiering. Det innovationsniveau, som er opnået med partnerskaberne, er relativt lavt sammenlignet med tidligere foranstaltninger og formår sjældent at have en effekt på andre end de støttemodtagende organisationer. Dette specifikke mål har to indikatorer. Da der har manglet data siden 2016, er det ikke muligt at fastslå, om de er på rette vej.

Foranstaltninger udadtil på uddannelsesområdet omfatter projekter, der f.eks. tager sigte på kapacitetsopbygning inden for videregående uddannelse og navnlig fokuserer på partnerlande, der grænser op til EU. Mobilitet for studerende og personale fra og til partnerlande støttes også. Dette specifikke mål letter EU-partnerlandenes anerkendelse af kvalifikationer og fremmer læringsmobilitet mellem landene. Det bidrager endvidere til "blødt diplomati". De indikatorer, vi gennemgik, viser, at dette specifikke mål er på rette vej med hensyn til antallet af studerende og ansatte, der kommer fra og rejser til partnerlande.

Projekter, der finansieres under **det specifikke mål "Ungdom - mobilitet"**, har til formål at gøre det muligt for organisationer at arrangere udvekslingsophold for unge og ungdomsarbejdere, hvor grupper af unge rejser til udlandet for at mødes med andre unge fra andre lande. Dette har i stor udstrækning en positiv effekt på deltagerne, f.eks. hvad angår fremmedsprogsfærdigheder og positive forbedringer af nøglekompetencer. Konkurrencen om projekter er forholdsvis høj, og programmet opfattes som mest rettet til større organisationer inden for ungdomsarbejde, fordi de ofte har den nødvendige viden og ressourcer til at udarbejde vellykkede ansøgninger. Vi mener, at de to indikatorer, vi gennemgik, vedrørende forbedringen af nøglekompetencer og antallet af unge, der deltager i støttede mobilitetsaktioner, er på rette vej.



Kapitel 3 - Økonomisk, social og territorial samhørighed

Hvad vi analyserede

Udgifterne under dette FFR-udgiftsområde er koncentreret om at mindske udviklingsniveauforskelle i EU-medlemsstaternes regioner. De planlagte udgifter for **de fire vigtigste programmer**, der finansieres under dette udgiftsområde, udgør i alt 371 milliarder euro i perioden 2014-2020, hvoraf 194,8 milliarder euro var udbetalt ved udgangen af 2020.

I år analyserede vi **Den Europæiske Socialfond (ESF)**, et program, der har til formål at fremme beskæftigelse og social inklusion, integrere dårligt stillede personer i samfundet og sikre mere retfærdige livsmuligheder. Sammen med de programmer, der blev udvalgt sidste år (EFRU og Samhørighedsfonden), tegnede det sig ved udgangen af 2020 for mere end tre fjerdedele af alle betalinger under dette FFR-udgiftsområde.

ESF har **fem specifikke mål**. Vi analyserede de fire, der vedrører:

- bæredygtig beskæftigelse af høj kvalitet og arbejdskraftens mobilitet
- social inklusion, bekæmpelse af fattigdom og forskelsbehandling
- uddannelse og erhvervsuddannelse med henblik på færdigheder og livslang læring.

Med hensyn til bæredygtig beskæftigelse af høj kvalitet og arbejdskraftens mobilitet dækkede vi performance af operationer, der tager sigte på behovene hos unge i alderen 15-24 år, der hverken er i beskæftigelse eller under uddannelse (NEET'er). Disse operationer støttes af ESF (som støtter strukturelle foranstaltninger såsom institutionel kapacitet og systemstøtte) og af ungdomsbeskæftigelsesinitiativet, der blev lanceret i 2013, og som er rettet mod enkeltpersoner.

Vi analyserede oplysningerne fra performanceindikatorer, som måler opfyldelsen af og fremskridtene hen imod ovennævnte mål, og som Kommissionen rapporterer om i [ESF-programerklæringen](#)⁴. På grundlag af de relevante foreliggende performanceoplysninger vurderede vi, hvor god udgiftsprogramernes performance havde været, og kontrollerede, om disse oplysninger var troværdige og stemte overens

⁴ [Programerklæringerne til budgetforslaget for 2022.](#)

med vores egne revisionsresultater i nylige revisioner⁵ (herunder én, vi udførte parallelt med de overordnede revisionsorganer i EU-medlemsstaterne⁶), analyser⁷ og udtalelser⁸.

Hvad vi konstaterede

Vi konstaterede, at performancerammen er veludviklet, idet den omfatter delmål og mål for hver prioritetsakse for de operationelle programmer under ESF og ungdomsbeskæftigelsesinitiativet.

Rammen har i betydelig grad øget adgangen til performanceoplysninger, men den fokuserer fortsat på økonomisk input og output snarere end på levering af resultater.

Vi gennemgik 13 fælles ESF-indikatorer og mener, at 12 er på vej til at nå deres mål. Fem af dem er imidlertid kun på rette vej, fordi Kommissionen havde reduceret deres målværdier i programerklæringen for 2021, og én er stadig ikke på rette vej på trods af reduktionen.

Det specifikke mål om **bæredygtig beskæftigelse af høj kvalitet og arbejdskraftens mobilitet** har bidraget til at opfylde målet om at øge beskæftigelsesgraden i befolkningen mellem 20-64 år til mindst 75 % inden 2020. Vi konstaterede, at gennemførelsen er langsommere end planlagt, og at der er betydelige forskelle mellem medlemsstaterne: I perioden 2014-2020 blev der afsat 39,8 milliarder euro til dette mål, og i juni 2021 havde medlemsstaterne i gennemsnit anvendt 54 % af de disponible midler, hvilket spændte fra 24 % i Malta til 90 % i Cypern. I perioden 2014-2020 steg beskæftigelsesfrekvensen i aldersgruppen 20-64 år (til 73,1 % i 2019), men den har ikke nået EU's mål, hvilket hovedsagelig skyldes covid-19-pandemien. Andelen af ESF-midler til foranstaltninger, der er rettet mod andre strukturelle problemer (f.eks. ligestilling mellem kønnene, aktiv aldring og modernisering af arbejdsmarkedets institutioner), var forholdsvis lav, og gennemførelsen gik langsommere end forventet. Endelig faldt andelen af arbejdsløse og inaktive unge i EU, mens andelen af inaktive

⁵ Særberetning nr. [14/2016](#), [16/2016](#), [2/2017](#), [5/2017](#), [15/2017](#), [6/2018](#), [16/2018](#), [21/2018](#), [5/2019](#), [20/2020](#) og [24/2021](#).

⁶ Beretning fra 2017 om parallel revision af strukturfondenes bidrag til Europa 2020-strategien på beskæftigelses- og/eller uddannelsesområdet.

⁷ Analyse nr. [4/2018](#), [5/2018](#), [8/2019](#) og [2/2021](#).

⁸ Udtalelse nr. [1/2017](#) og [6/2018](#).

NEET'er forblev konstant på 6 %. Dette understreger vanskelighederne ved at nå og mobilisere dem.

Det andet specifikke mål, vi analyserede, vedrører **social inklusion, bekæmpelse af fattigdom og forskelsbehandling** og fokuserer på en række grupper såsom lavtuddannede voksne, langtidsledige og personer med migrantbaggrund eller udenlandsk baggrund. Der blev afsat ca. 33,3 milliarder euro (27 % af det samlede ESF-budget) til dette mål. Vi konstaterede, at selv om antallet af mennesker, der er i risiko for fattigdom eller social udstødelse i EU, var faldet samlet set, havde kun omkring halvdelen af medlemsstaterne nået deres 2020-mål ved udgangen af 2019. Siden da har de økonomiske virkninger af covid-19-krisen sandsynligvis betydet, at flere risikerer at havne i fattigdom. Det er derfor usandsynligt, at Europa 2020-målet for fattigdomsbekæmpelse og større social inklusion vil blive nået. Det er desuden vanskeligt at vurdere effektiviteten af ESF-finansieringen fra 2014-2020 for specifikke målgrupper, da der mangler overvågningsdata (f.eks. var det umuligt at måle EU-finansieringens bidrag til social inklusion af de socialt dårligst stillede, da der manglede kvantitative data).

Endelig blev der afsat 37,8 milliarder euro til **uddannelse og erhvervsuddannelse med henblik på færdigheder og livslang læring**. Dette specifikke mål sigtede mod at mindske antallet af unge, som ikke færdiggør deres uddannelse eller erhvervsuddannelse, til under 10 % og øge andelen af befolkningen mellem 30-34 år, der har gennemført en videregående eller tilsvarende uddannelse, til mindst 40 %. Fremskridtene hen imod disse mål er samlet set på rette vej, men der er betydelige forskelle mellem kønnene for begge mål, og mænd klarer sig mindre godt end kvinder. Endelig er det vanskeligt at fastslå, hvor meget ESF har bidraget til målene, fordi ESF i gennemsnit kun udgør ca. 1 % af medlemsstaternes uddannelsesbudgetter, og fordi forbindelserne mellem foranstaltninger og resultater kan præciseres yderligere.

Generelt er ESF i overensstemmelse med Europa 2020-strategien og bidrager til, at den skaber intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst i EU. De performanceoplysninger, som medlemsstaterne og Kommissionen har rapporteret, viser, at et betydeligt antal EU-borgere har nydt godt af ESF-finansieringen til at forbedre deres færdigheder, ansættelsesegnethed og karriereudsigter. På grund af databegrænsninger og det forhold, at mange operationer stadig var i gang på tidspunktet for vores revision, er det dog ikke på nuværende tidspunkt muligt at drage en overordnet konklusion om ESF-udgifternes reelle performance i perioden 2014-2020.



Kapitel 4 - Naturressourcer

Hvad vi analyserede

Dette FFR-udgiftsområde rummer **fem programmer**, der omfatter udgifter i forbindelse med politikker for bæredygtig brug af naturressourcer, herunder finansiering af den fælles landbrugspolitik, den fælles fiskeripolitik samt miljø- og klimainsatsen. De samlede planlagte udgifter i perioden 2014-2020 var 420 milliarder euro, hvoraf 367 milliarder euro var udbetalt ved udgangen af 2020.

Til dette års beretning udvalgte vi **Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF)**. Sammen med de to programmer, vi dækkede sidste år (EGFL og ELFUL), tegnede dette program sig ved udgangen af 2020 for næsten 85 % af alle betalinger under dette FFR-udgiftsområde.

Hovedformålet med EHFF er at sikre, at fiskeri- og akvakultursektoren er miljømæssigt bæredygtig på lang sigt og forvaltes på en måde, der er forenelig med opnåelsen af økonomiske, sociale og beskæftigelsesmæssige fordele, og at bidrage til fødevareforsyningsikkerheden. EHFF har **fire specifikke mål**, hvoraf vi analyserede to, svarende til 84 % af EHFF-budgettet:

- fremme af et konkurrencedygtigt, miljømæssigt bæredygtigt, økonomisk levedygtigt og socialt ansvarligt fiskeri og akvakultur
- fremme af gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik.

Vi analyserede oplysningerne fra de performanceindikatorer, som måler opfyldelsen af og fremskridtene hen imod ovennævnte mål, og som Kommissionen rapporterer om i [EHFF-programerklæringen](#)⁹. På grundlag af de relevante foreliggende performanceoplysninger vurderede vi, hvor god EHFF's performance havde været, og kontrollerede, om disse oplysninger var troværdige og stemte overens med **vores egne revisionsresultater i to nylige revisionsberetninger**¹⁰.

Hvad vi konstaterede

Samlet set konstaterede vi, at Kommissionens performanceoplysninger, sådan som de er præsenteret i programerklæringerne og den årlige forvaltnings- og

⁹ [Programerklæringerne til budgetforslaget for 2022](#).

¹⁰ Særberetning nr. [26/2020](#) og [8/2017](#).

effektivitetsrapport, hovedsagelig fokuserer på EHFF's finansielle bidrag til den fælles fiskeripolitikens mål frem for på dens resultater. Da der ikke er nogen klar forbindelse mellem EHFF's bidrag og de erklærede resultater, er det vanskeligt at finde en årsagssammenhæng mellem dem og dermed vurdere programmets indvirkning på politikens samlede performance.

Kommissionen har udformet et supplerende sæt specifikke EHFF-indikatorer og indsamler relevante data. Oplysningerne til brug for disse indikatorer er baseret på medlemsstaternes rapportering i deres årlige gennemførelsesrapporter og giver mulighed for at få et mere fuldstændigt overblik over EHFF's gennemførelse. De fokuserer imidlertid også på udgifter frem for på resultater.

Det første specifikke mål, vi analyserede, bestod i at **"fremme et konkurrencedygtigt, miljømæssigt bæredygtigt, økonomisk levedygtigt og socialt ansvarligt fiskeri og akvakultur"**. Udgifterne under dette mål kan f.eks. dække omkostninger til fiskeredskeber med bedre selektivitet af fiskestørrelse med henblik på at reducere uønskede fangster eller kan inden for akvakultur anvendes til at styrke virksomhedernes konkurrenceevne. De foreliggende oplysninger viser, at EU's fiskerflåde samlet set er rentabel, og at flåder, der fisker efter bestande, som udnyttes bæredygtigt, er til gavn for fiskerne. Fremskridtene med at fremme EU's akvakulturproduktion er mindre tydelige, da denne på det seneste er stagneret. EHFF bør også fremme miljømæssig bæredygtighed inden for fiskeri. Selv om der er blevet indført en ramme for beskyttelse af havmiljøet, har EU's foranstaltninger, herunder medlemsstaternes foranstaltninger, ikke bidraget til at genoprette en god miljøtilstand i havene. Der er fortsat problemer med f.eks. bifangst af beskyttede arter. Selv om udsnid af uønskede fangster er forbudt (med visse undtagelser), fortsætter denne praksis, men den relevante indikator i programerklæringen indeholder ikke data herom, og dataene i EHFF's årlige gennemførelsesrapport anses for at være upålidelige. Samlet set konstaterede vi, at Kommissionen i EHFF-programerklæringen og den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport kun giver få performanceoplysninger om EHFF's resultater med hensyn til at støtte den fælles fiskeripolitikens miljømål.

Det andet specifikke mål, som vi undersøgte ("**fremme af gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik**"), fokuserer på at forvalte bevarelsen af fiskeressourcerne gennem forbedring af den videnskabelige viden og fiskerikontrollen. Med henblik på at opnå et bæredygtigt fiskeri er et af de forvaltningsredskaber, som EU råder over under den fælles fiskeripolitik, at fastsætte grænser for den samlede tilladte fangstmængde for de kommercielle fiskebestande. Den fælles fiskeripolitiks mål om at opnå den ønskede bevarelsesstatus for alle fiskebestande senest i 2020 er dog sandsynligvis ikke nået, og den nøgleindikator, der har til formål at overvåge fremskridt på dette område, indeholder ikke tilstrækkelige oplysninger til at kunne angive de fremskridt, der er gjort med hensyn til at nå dette mål. Andelen af overudnyttede bestande i det nordøstlige Atlanterhav er tæt på 40 %, mens den i Middelhavet og Sortehavet er på 83 %. Fiskerflådens overkapacitet er den vigtigste årsag til overfiskning. EU-flådens kapacitet er langsomt faldende, men i de fleste medlemsstater er alt for mange flådesegmenter stadig ude af balance med hensyn til deres fiskerimuligheder. EHFF støtter indsamlingen af videnskabelige data, hvilket er af afgørende betydning, da der bør tages hensyn til disse i forbindelse med større beslutninger om fangstkvoter. Vi konstaterede, at der for mange fiskebestande ikke forelå videnskabelig rådgivning, navnlig i Middelhavet og Sortehavet, og at dette skyldtes databegrænsninger. Endelig hænger den fælles fiskeripolitiks succes tæt sammen med effektiviteten af fiskerikontrolordningen. EHFF yder støtte til forbedring af effektiviteten af de nationale kontrolordninger, som er nødvendige for at håndhæve reglerne. Der findes imidlertid ingen indikatorer for EHFF's bidrag til at nå målet om en effektiv kontrolordning.



Kapitel 5 - Sikkerhed og medborgerskab

Hvad vi analyserede

Udgifterne under FFR-udgiftsområdet "Sikkerhed og medborgerskab" vedrører udgifter i forbindelse med politikker, hvis målsætning er at styrke begrebet europæisk medborgerskab ved at skabe et område med frihed, retfærdighed og sikkerhed uden indre grænser. De omfatter bl.a. finansiering til harmoniseret grænseforvaltning, visumpolitik, asyl og migration. De samlede planlagte udgifter under dette udgiftsområde i FFR for 2014-2020 udgjorde 22,4 milliarder euro, hvoraf 17,5 milliarder euro var udbetalt ved udgangen af 2020.

Til dette års beretning udvalgte vi blandt de **11 programmer** under dette udgiftsområde fondsinstrumentet vedrørende grænser og visumpolitik under Fonden for Intern Sikkerhed (**fondsinstrumentet**). Sammen med det program, der blev udvalgt sidste år (AMIF), tegnede det sig ved udgangen af 2020 for mere end en fjerdedel af alle betalinger under dette FFR-udgiftsområde.

Fondsinstrumentet har:

ét overordnet mål, som er at sikre et højt sikkerhedsniveau i EU. For dette mål er der fastsat én indikator i programerklæringen

to specifikke mål:

- støtte til en fælles visumpolitik
- støtte til integreret grænseforvaltning.

Vi dækkede alle disse mål. Vi analyserede oplysningerne fra de performanceindikatorer, som måler opfyldelsen af og fremskridtene hen imod ovennævnte mål, og som Kommissionen rapporterer om i [programerklæringen](#)¹¹ vedrørende Fonden for Intern Sikkerhed. På grundlag af de relevante foreliggende performanceoplysninger vurderede vi, hvor god fondsinstrumentets performance reelt havde været, og kontrollerede, om disse oplysninger var troværdige og stemte overens med vores egne revisionsresultater i to nylige revisionsberetninger¹².

¹¹ Programerklæringerne til budgetforslaget for 2022.

¹² Særberetning nr. 20/2019 og 8/2021.

Hvad vi konstaterede

Fondsinstrumentet har ydet betydelig støtte (1,4 milliarder euro indtil videre i perioden 2014-2020) til brug for opfyldelsen af det overordnede mål om at sikre et højt sikkerhedsniveau i EU gennem et ensartet og højt niveau af kontrol ved grænserne og en effektiv behandling af Schengenvisa. Den generelle effektindikator, som er etableret med henblik på at vurdere opfyldelsen af dette mål, er "antal irregulære migranter pågrebet ved EU's ydre grænser". Fondsinstrumentets udgifter og aktiviteter kan bidrage til at sikre pågribelse af irregulære migranter ved EU's ydre grænser, men antallet af migranter afhænger af meget omskiftelige eksterne faktorer, der ligger uden for EU's kontrol. Selv om denne indikator er på rette vej, er det derfor uklart, i hvilket omfang programmet har nået sit overordnede mål om at bidrage til et højt sikkerhedsniveau i EU.

Ved udgangen af 2020 var kun 55 % af tildelingerne under de nationale programmer blevet udbetalt. Der var markante forskelle i medlemsstaternes absorptionsgrad for så vidt angår midlerne under fondsinstrumentet, idet den varierede mellem 18 % og 79 %. Forsinkelserne i udnyttelsen af midlerne skyldtes f.eks. forsinkelser i udbud som følge af et begrænset antal ansøgere eller komplekse udbudsbetingelser eller var forårsaget af covid-19-pandemiens virkninger. Mange resultater vil derfor sandsynligvis først blive realiseret efter 2020 og kan ikke vurderes endnu. Desuden er der visse mangler i programmets performanceoplysninger, fordi to af de aktioner, der finansieres af programmet (aktioner på EU-plan og krisebistand - til en samlet værdi af 553 millioner euro), ikke er omfattet af performanceovervågningsrammen.

Performanceoplysningerne i den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport giver et optimistisk billede af fondsinstrumentet. Kommissionen fremlægger de indikatorer, der viser en høj grad af fremskridt hen imod fondsinstrumentets mål, men ikke de mindre opmuntrende indikatorer for uddannelse og kapacitetsopbygning i konsulater og for grænsevagter. Hertil kommer, at de offentliggjorte performanceindikatorer aggregerer de resultater, som medlemsstaterne har indberettet, hvilket medfører, at de ekstraordinære resultater, som et begrænset antal lande har opnået, giver et samlet positivt og optimistisk billede af de hidtidige fremskridt. Et eksempel herpå er antallet af specialstillinger som konsulære medarbejdere i tredjelande, hvor målet var på 395. Af de 759 stillinger, der blev indberettet, blev 679 indberettet af fire lande alene (Tyskland, Grækenland, Nederlandene og Østrig). Uden disse fire lande falder de hidtidige fremskridt fra 192 % til 28 %.

Det specifikke mål vedrørende støtte til en **fælles visumpolitik** sigter mod at lette lovlig rejseaktivitet, yde visumansøgere en service af høj kvalitet og bekæmpe ulovlig indvandring. Målet tilskynder til at fremme udviklingen af en fælles politik, der giver mulighed for, at både EU-borgere og tredjelandsstatsborgere, der er i besiddelse af et visum, kan rejse inden for Schengenområdet uden at blive kontrolleret. Denne fælles politik vedrører kun visa til kortvarige ophold, mens visa af længere varighed og opholdstilladelser hører under medlemsstaternes kompetence. Det betyder, at fondsinstrumentet kun kan bidrage til en konsekvent og effektiv behandling af nogle af de tilladelser, der anvendes til at komme ind i EU. Programmet har finansieret opgraderingen af mere end 2 600 konsulater (290 % af 2020-målet) og udviklingen af 430 fælles konsulære aktiviteter og IT-systemer under den fælles visumpolitik, hvilket har fremmet de konsulære samarbejdsaktiviteter mellem medlemsstaterne og skabt mere sikre og effektive visumbehandlingscentre. Indtil videre har det indberettede gennemsnitlige antal timers uddannelse af personalet i den fælles visumpolitik været lavt (tre timer i forhold til et mål på 16 timer pr. person). Det betyder, at programmet ikke i tilstrækkelig grad har bidraget til en konsekvent anvendelse af EU-retten (dvs. den række af fælles rettigheder og forpligtelser, der er bindende for alle EU's medlemsstater) gennem uddannelse.

Programmets andet specifikke mål støtter **integreret grænseforvaltning** med henblik på at sikre et ensartet og højt kontrol- og beskyttelsesniveau ved de ydre grænser samt en gnidningsløs grænsepassage. Den støtte, fondsinstrumentet yder til udvikling og opgradering af IT-systemer, udstyr og infrastruktur til visum- og grænsekontrol, har en reel EU-merværdi. De nævnte IT-systemer er afgørende for, at grænsekontrollen kan identificere personer, der udgør en sikkerhedstrussel, og samtidig give lovligt rejsende mulighed for at passere grænsen gnidningsløst. Ved udgangen af 2020 var der oprettet eller opgraderet 33 516 enheder grænsekontrollinfrastruktur og -udstyr med støtte fra fondsinstrumentet (et godt stykke over 2020-målet på 19 902 enheder). De fordele, disse enheder giver, beror dog på, at personalet uddannes, hvilket også støttes af programmet. Eftersom nogle medlemsstater indberettede uddannelses timer, -dage og -kurser under den samme indikator, er de aggregerede værdier for denne indikator ikke sammenlignelige. De støttede databaser benyttes stadig hyppigere. Data viser, at antallet af tredjelandsstatsborgere, der nægtes indrejse ved de ydre grænser, er steget støt fra 297 860 i 2015 til 689 065 i 2019, hvilket tyder på, at grænseforvaltningssystemerne bidrager til en effektiv gennemførelse af grænsekontrollen. Systemet har dog en iboende begrænsning: VIS-systemet, som forbinder konsulater i tredjelande med alle grænsekontrolsteder ved de ydre grænser i Schengenlandene, giver kun landene mulighed for at udveksle oplysninger om Schengenvisa til kortvarige ophold. Der er derfor ikke noget konsolideret register over samtlige visa, der udstedes og kontrolleres.



Kapitel 6 - Et globalt Europa

Hvad vi analyserede

"Et globalt Europa" finansierer **15 programmer** og dækker udgifter til alle eksterne foranstaltninger, der finansieres over EU's almindelige budget, såsom aktiviteter vedrørende udvikling og samarbejde, humanitær bistand, naboskabslande og førtiltrædelsesbistand. De samlede planlagte udgifter under dette udgiftsområde i FFR for 2014-2020 udgør 66,3 milliarder euro, hvoraf 44,2 milliarder euro var udbetalt ved udgangen af 2020.

Til dette års beretning udvalgte vi **instrumentet til førtiltrædelsesbistand (IPA II)**. Sammen med de programmer, der blev udvalgt sidste år (DCI og ENI), tegnede det sig ved udgangen af 2020 for næsten halvdelen af alle betalinger under dette FFR-udgiftsområde.

IPA II har:

ét overordnet mål, som er at støtte kandidatlande og potentielle kandidatlande i at udarbejde reformer for tilpasning til EU's regler og værdier med henblik på EU-medlemskab

fire specifikke mål, hvoraf vi dækkede tre, vedrørende:

- politiske reformer
- økonomisk, social og territorial udvikling
- styrkelse af modtagernes evne til at opfylde de forpligtelser, der følger af EU-medlemskab.

Vi analyserede oplysningerne fra de performanceindikatorer, som måler opfyldelsen af og fremskridtene hen imod ovennævnte mål, og som Kommissionen rapporterer om i IPA II-programerklæringen¹³. På grundlag af de relevante foreliggende performanceoplysninger vurderede vi, hvor god IPA II's performance reelt havde været, og kontrollerede, om disse oplysninger var troværdige og stemte overens med vores egne revisionsresultater i to nylige revisionsberetninger¹⁴.

¹³ Programerklæringerne til budgetforslaget for 2022.

¹⁴ Særberetning nr. 7/2018 og 27/2018.

Hvad vi konstaterede

Samlet set viser de indikatorer, som Kommissionen har rapporteret om i programerklæringen, en beskedent performance for IPA II. Vi mener, at kun fem af de i alt 19 indikatorer er på rette vej til at nå deres mål, mens ca. halvdelen (9) ikke er på rette vej, og at der for de resterende fem ikke er tilstrækkelige oplysninger til klart at kunne vurdere deres fremskridt.

I den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport fremlægger Kommissionen seks af disse indikatorer som nøgleresultatindikatorer, der alle viser fremskridt. Vi mener imidlertid ikke, at dette udvalg af indikatorer er repræsentativt med hensyn til IPA II's performance, idet fire af de seks indikatorer er effektindikatorer og siger mere om programmets kontekst end om dets performance, mens de sidste to er outputindikatorer, der vedrører programmer for grænseoverskridende samarbejde, som ikke er repræsentative for IPA II-udgifterne. Endelig måler ingen af de seks indikatorer, som Kommissionen har udvalgt, fremskridt hen imod det specifikke mål vedrørende politiske reformer, selv om dette er et centralt element i udvidelsessammenhæng.

IPA II's budget forvaltes enten direkte af Kommissionen eller indirekte af de relevante myndigheder hos IPA II-modtagerne, der er godkendt hertil. Indirekte forvaltning anvendes primært for at forberede disse myndigheder på at forvalte struktur- og samhørighedsfondene i fremtiden. Anvendelsen af indirekte forvaltning forbedrede modtagernes ejerskab til programmet, men forårsagede imidlertid alvorlige effektivitetsproblemer relateret til systemiske svagheder og lav administrativ kapacitet. I Tyrkiet har vedvarende forsinkelser f.eks. ført til et udgiftsefterslæb på 600 millioner euro i IPA I- og IPA II-finansiering ved hjælp af denne forvaltningsmetode. IPA II-modtagere er imidlertid ikke altid interesserede i indirekte forvaltning. Serbien foretrak f.eks. direkte forvaltning fra Kommissionens side på retsstatsområdet, hovedsagelig på grund af de ansvarlige organers lave administrative kapacitet og store personaleudskiftning.

Vi konstaterede mangler i IPA II's performanceoplysninger. For det første offentliggør GD NEAR detaljerede årsrapporter om hvert kandidatlands og potentielle kandidatlands status og fremskridt med hensyn til de forskellige forhandlingskapitler og med hensyn til at opfylde de politiske og økonomiske kriterier. Disse rapporter udarbejdes efter mandat fra Rådet for Den Europæiske Union og opfylder deres formål om at give oplysninger om udvidelsesprocessen, men de præciserer ikke, i hvor høj grad fremskridtene (eller de manglende fremskridt) skyldes IPA II, og i hvor høj grad de skyldes andre faktorer. Der er ligeledes svagheder i overvågningen af individuelle projekter. I nogle tilfælde fokuserede overvågningen f.eks. på input, aktiviteter og

processer frem for resultater og effekt. Nogle af de indikatorer, der er analyseret i vores beretninger, manglede også referenceværdier eller var dårligt defineret.

For det andet præsenterer IPA II-programerklæringen effekt- og outputindikatorer, men ingen resultatindikatorer, der kan forbinde dem. Resultatindikatorer er afgørende for at forstå, hvordan programmet har bidraget til fremskridt i retning af sine mål.

Et af de specifikke mål med IPA II er at "**støtte politiske reformer**". Nogle IPA II-modtagere har gjort fremskridt, men alle de indikatorer i programerklæringen, der vedrører politiske reformer, er faldet i forhold til deres referenceværdier, og ingen af dem er på vej til at nå deres mål. De indikatorer, der måler opfattelsen af korruption, pressefrihed, regeringseffektivitet, retsstatsforhold, lovgivningskvalitet samt indflydelse og ansvarlighed, viser f.eks. en generel tilbagegang og ligger fortsat under referenceniveauerne. En nyttig indikator, der overvåger civilsamfundets inddragelse i reformprocesserne, er blevet fjernet. Hovedårsagen til de langsomme fremskridt er i visse tilfælde utilstrækkelig politisk vilje, men der er også tegn på, at EU-støtte har været mere effektiv med hensyn til at fremme reformer end med hensyn til at sikre deres gennemførelse.

Et andet specifikt IPA II-mål er at støtte "**økonomisk, social og territorial udvikling**". De indikatorer, der anvendes til dette specifikke mål, giver hovedsagelig oplysninger om den økonomiske kontekst, inden for hvilken IPA II opererer, og om, hvordan IPA II bidrager til landbrugsfødevarersektoren og til udvikling af landdistrikter. Der er imidlertid ingen indikatorer, der måler IPA II's bidrag til social og territorial udvikling. Programmet har bidraget til modernisering i landbrugsfødevarersektoren og inden for udvikling af landdistrikter. Det gælder for syv af de 11 indikatorer, der måler fremskridt på dette område, at de ikke er på vej til at nå deres mål, eller at det er uklart, om de vil nå dem.

Det tredje specifikke mål, vi analyserede, vedrørte hjælp til IPA II-modtagerne med at tilpasse sig **EU-retten**. Generelt har de sikret øget tilpasning til EU. Da den seneste programerklæring ikke indeholder et mål for indikatoren til måling af fremskridt på dette område, er det imidlertid vanskeligt at vurdere, om tilpasningstempoet er tilstrækkeligt. Det tredje specifikke mål drejer sig endvidere om **at forberede modtagerne på at forvalte EU-midler**. Der er imidlertid ingen indikatorer, der viser modtagernes parathed i denne henseende.



Kapitel 7 - Opfølgning på anbefalinger

Hvad vi analyserede

Hvert år undersøger vi, i hvilket omfang de enheder, vi har revideret, har truffet foranstaltninger som reaktion på vores anbefalinger. I den forbindelse følger vi op på anbefalingerne i de særberetninger, vi offentliggjorde tre år tidligere.

Dette års opfølgingsanalyse omhandlede 161 anbefalinger fra 20 af de 23 særberetninger, vi offentliggjorde i 2017. Der er eller vil blive fulgt op på anbefalingerne i de tre resterende særberetninger i forbindelse med særskilte revisioner. Ligesom tidligere faldt anbefalinger til medlemsstaterne uden for opfølgingsopgaven.

I de seneste år har vi givet en tidsramme for gennemførelsen af anbefalingerne i vores særberetninger. I år har vi for første gang analyseret rettidigheden af de korrigerende foranstaltninger, som de reviderede enheder har truffet.

Hvad vi konstaterede

Samlet set konstaterede vi, at de reviderede enheder havde gennemført de fleste af vores anbefalinger i særberetningerne rettidigt (68 % af dem).

Af de 161 anbefalinger, vi fulgte op på, var 149 rettet til Kommissionen og de resterende 12 til Tjenesten for EU's Optræden Udadtil. 77 % blev accepteret fuldt ud af de reviderede enheder, 16 % blev delvist accepteret, og 7 % blev ikke accepteret.

Af de 149 anbefalinger, der blev rettet til Kommissionen, er 100 blevet gennemført fuldt ud (67 %), 17 i de fleste henseender (12 %) og 14 i nogle henseender (9 %), mens 16 (11 %) slet ikke blev gennemført. I to tilfælde (1 %) anså vi ikke længere anbefalingerne for at være relevante.

Alle de 12 anbefalinger, der blev rettet til EU-Udenrigstjenesten, er blevet gennemført fuldt ud.

Vi bemærkede, at gennemførelsesgraden af vores anbefalinger korrelerer med de reviderede enheders accept af dem. I forhold til sidste år er andelen af anbefalinger, der er gennemført fuldt ud eller i de fleste henseender, forblevet forholdsvis stabil (80 %). Der er plads til yderligere fremskridt med hensyn til de anbefalinger, der ikke er blevet gennemført, og de anbefalinger, der er blevet gennemført i nogle henseender eller i de fleste henseender. Vores analyse viser, at de reviderede enheders accept af revisionsanbefalinger bidrager til at sikre, at der træffes passende opfølgingsforanstaltninger til afhjælpning af de rapporterede mangler.

MEDDELELSE OM OPHAVSRET

© Den Europæiske Union, 2021.

Den Europæiske Revisionsrets politik for videreanvendelse gennemføres ved [Den Europæiske Revisionsrets afgørelse nr. 6-2019](#) om den åbne datapolitik og videreanvendelse af dokumenter.

Medmindre andet er oplyst (f.eks. i individuelle meddelelser om ophavsret), er det af Revisionsrettens indhold, der ejes af EU, licenseret i henhold til [Creative Commons Attribution 4.0 International \(CC BY 4.0\)](#). Det betyder, at videreanvendelse er tilladt med korrekt angivelse af kilde og ændringer. Brugeren må ikke fordreje dokumenternes oprindelige betydning eller budskab. Revisionsretten er ikke ansvarlig for eventuelle konsekvenser af videreanvendelsen.

Yderligere rettigheder skal cleares, hvis specifikt indhold afbilder identificerbare privatpersoner, f.eks. billeder af ansatte i Revisionsretten, eller omfatter tredjeparts værker. Hvis der opnås tilladelse, erstatter denne tilladelse ovenstående generelle tilladelse, og den skal klart anføre eventuelle begrænsninger i anvendelsen.

Tilladelse til at gengive indhold, der ikke ejes af EU, skal eventuelt indhentes direkte hos indehaveren af ophavsretten.

Software og dokumenter, der er omfattet af industriel ejendomsret, såsom patenter, varemærker, registrerede design, logoer og navne, er ikke omfattet af Revisionsrettens videreanvendelsespolitik og licens.

EU-institutionernes websteder på europa.eu-domænet har links til websteder uden for europa.eu-domænet. Da Revisionsretten ikke har kontrol over disse websteder, anbefales det at gennemse deres privatlivspolitik og ophavsretspolitik.

Anvendelse af Den Europæiske Revisionsrets logo

Den Europæiske Revisionsrets logo må ikke anvendes uden Den Europæiske Revisionsrets forudgående samtykke.

Om "2020: Beretningen om performance - kort fortalt"

"2020: Beretningen om performance - kort fortalt" sammenfatter vores "Beretning om EU-budgettets performance - status ved udgangen af 2020", hvori vi undersøgte et specifikt aspekt af EU's performanceramme, analyserede de opnåede resultater gennem en stikprøve af EU-programmer og gennemgik, i hvilket omfang anbefalingerne i vores særberetninger fra 2017 er blevet gennemført af de reviderede enheder.

Beretningerne i deres helhed kan findes på eca.europa.eu.

Den Europæiske Revisionsret er EU's uafhængige eksterne revisor. Vi advarer om risici, giver sikkerhed, påpeger mangler og god praksis og yder vejledning til EU's politiske beslutningstagere og lovgivere med hensyn til, hvordan forvaltningen af EU's politikker og programmer kan forbedres. Gennem vores arbejde sikrer vi, at EU-borgerne ved, hvordan deres penge bliver brugt.



DEN
EUROPÆISKE
REVISIONSRET



Den Europæiske Unions
Publikationskontor